

“मीठे बच्चे- आफ्नो स्थितिलाई साक्षी तथा हर्षित राख्नको लागि स्मृतिमा रहोस्- हर आत्माको आ-
आफ्नो पार्ट छ, बनिबनाऊ बनिरहेको छ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू कुन एउटा पुरुषार्थद्वारा आफ्नो अवस्था जमाउन सक्छौ?

उत्तर:- मायाको तुफानलाई बेवास्ता गर र बाबा जो श्रीमत दिनु हुन्छ त्यसलाई कहिल्यै बेवास्ता नगर। यसबाट तिम्रो अवस्था अचल-अडोल हुन्छ, स्थिति सदा साक्षी र हर्षित रहन्छ। तिम्रो अवस्था यस्तो हुनु पर्छ जो कहिल्यै पनि रून मन नलागोस्। मम्मा मरे पनि हलुआ खाऊ....।

गीत:- तुम्हीं हो माता पिता तुम्हीं हो.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ। धेरैजसो भक्तिमार्गवालाहरू मन्दिरमा जान्छन्, चाहे शिवको, चाहे लक्ष्मी-नारायणको, चाहे राधा-कृष्णको वा अन्य देवी-देवताहरूको मन्दिरमा जान्छन्। सबैको अगाडि यही महिमा गर्छन्- त्वमेव माताश्च पिता... फेरि भन्छन्- त्वमेव विद्या द्रविणम्... मतलब तपाईं नै माता पिता पनि हुनु हुन्छ, पढाउनेवाला पनि हुनु हुन्छ। वास्तवमा लक्ष्मी-नारायण वा राम-सीतालाई त्वमेव माता च पिता भन्न मिल्दैन किनकि उनीहरूको त आफ्नै बच्चा हुन्छन्। उनले यस्तो महिमा गाउँदैनन्। वास्तवमा महिमा एक शिवको हो। उनीहरू महिमा गाउँछन् देव-देव महादेव। मतलब तपाईं ब्रह्मा, विष्णु, शंकर भन्दा पनि उच्च हुनु हुन्छ। भक्तिमार्गमा त कुनै अर्थ जान्न सक्दैनन्। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले भक्ति धेरै गरेका छौ, अब तिमी मद्दारा सम्झ र यसमा चिन्तन गर- सत्य के हो, झुट के हो? तिमी बच्चाहरूले अहिले बाबाको बारेमा र देवताहरूको बारेमा बुझ्दछौ। जति पनि महिमा गर्छन् त्यो सारा गलत छ। अहिले जो तिमीलाई म सम्झाउँछु त्यही राइट (सही) हो।

बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ- यो उल्टो वृक्ष हो, यसको बीज हुनु हुन्छ परमपिता परमात्मा। उहाँ माथि रहनु हुन्छ। उहाँ त चैतन्य बीज हुनु हुन्छ नि। तिमी बच्चा ठहरियौ। कोही भन्छन्- सबै बीज आदिमा पनि आत्मा हुन्छ। तर ती त जड हुन् नि। बाबालाई भनिन्छ नै मनुष्य सृष्टिका चैतन्य बीजरूप। अब मनुष्यले गाउँछन्- ओ गड फादर। ठीक छ, तिमीहरू वृक्षलाई चैतन्यज्ञान सागर भन्दैनौ। मनुष्यमा यो ज्ञान छ- उहाँ बीज हुनु हुन्छ। बीजमा अवश्य वृक्षको ज्ञान हुनु पर्छ। तर जड भएको कारण बताउन सक्दैन। मनुष्य त सम्झन्छन्- बीज तल छ, त्यसबाट वृक्ष निस्किएको हो। कल्प वृक्ष र वरको रुखको तुलना गर्छन्। त्यो जड हो, यो चैतन्य हो। कलकत्तामा बरको ठूलो वृक्ष छ। त्यसको सारा जरा हराएको छ, केवल वृक्ष खडा छ। फाउन्डेसन (आधार) छैन, आश्चर्य छ नि। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो वृक्षको पनि फाउन्डेसन छैन। देवी-देवता धर्म प्रायःलोप भएको छ, बाँकी सारा वृक्ष खडा छ। कति धेरै मठ-पन्थ छन्! यो हो बेहदको वृक्ष। बेहदको बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ। बाबा लेख्नुहुन्छ पनि- शिवबाबाको बर्थ डे हीरातुल्य छ किनकि शिवबाबाले नै कौडीबाट हीरा समान बनाउनु हुन्छ, स्वर्ग बनाउनु हुन्छ। अहिले त भारत कति कंगाल बनेको छ। मनुष्य भन्छन्- हम सो, सो हम तर केही पनि बुझ्दैनन्। हामी आत्मा सो परमात्मा, परमात्मा सो आत्मा- यो कुरा संन्यासीले भनेका हुन्। तिमीले अर्थ सहित जान्दछौ। हामी नै

२०७५ भाद्र १५ शुक्रबार ३१-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
ब्राह्मण बनेका छौं फेरि हामी नै देवता बन्नेछौं फेरि हामी नै क्षत्रिय... वर्णमा आउनेछौं। आत्मा ले भन्छ—
हामी यी वर्णमा जानेछौं। हामी शूद्र थियौं, अहिले हामी ब्राह्मण कुलमा आएका छौं। परमपिता परमात्मा
नै सबैलाई रच्नेवाला हुनु हुन्छ। ब्रह्मा, विष्णु, शंकर देवताहरूलाई पनि रच्नेवाला उहाँ हुनु हुन्छ।
अहिले बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। तिमीहरू भन्छौ— त्वमेव माता च पिता... त्यसैले
वास्तवमा यी माता पनि हुन्। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई बहलाउनु हुन्छ। भक्तिमार्गमा मीरा भक्तिनी
थिइन्। त्यो हो भक्तमाला। ज्ञानमाला पनि छ। ज्ञानमालाको नाम हो रुद्र माला। रावण माला भनिदैन।
रावणको भक्ति त गर्दैनन्। राम माला छ। हुन त अहिले रावण राज्य हो तर रावणको माला हुँदैन। भक्त
माला हुन्छ, असुरहरूको माला त हुँदैन। भक्त शिरोमणिमा एक त मीरा छिन्, उनलाई कृष्णको
साक्षात्कार हुन्थ्यो। लोकलाज सबै गुमाएकी थिइन्। सेकेन्ड नम्बरमा शिरोमणि भक्त को हुन्? नारद। हो,
उनको गायन छ, दृष्टान्त दिइन्छ। यी त सबै कुरा बसेर बनाइएका हुन्। वास्तविक होइनन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— मेल-फिमेल सबै सीताहरू हुन्। सबै रावणको शोक वाटिकामा छन्। लंकाको कुरा
होइन, सारा सृष्टिको कुरा हो। एक बाबा नै सर्वका सद्गतिदाता हुनु हुन्छ। उहाँ एक नहुने हो भने दुनियाँ
केही कामको छैन। सबै भन्दा बढी पतित र सबै भन्दा बढी पावन भारतवर्ष नै बन्छ। भारतवर्ष नै सबै
भन्दा ठूलो तीर्थ स्थान हो। हुन त आ-आफ्ना सन्देश दूतहरूको तीर्थमा जान्छन् तर सबैका सद्गतिदाता
एक बाबा हुनु हुन्छ। भारतवर्ष नै अविनाशी खण्ड हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म यहाँ आएर तिमी
बच्चाहरूलाई जीवन मुक्ति दिन्छु, बाँकी सबैलाई मुक्ति दिन्छु, सबैको सद्गति दाता म नै हुँ। सत्यखण्ड
स्थापना गर्ने बाबा एकै हुनु हुन्छ। सत्यखण्डमा राज्य गर्नको लागि बच्चाहरूलाई लायक बनाउनु हुन्छ,
स्वयं राज्य गर्नुहुन्छ। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— विश्वलाई सद्गति दिन कल्प-कल्प आउँछु। बाँकी
सबैलाई गतिमा वापस लिएर जान्छु। हर एक मनुष्य मात्रको जो आत्मा छ, हर एकमा अविनाशी पार्ट
भरिएको छ। यसलाई भनिन्छ— बनिबनाऊ बनिरहेको छ...। मानौ कसैको पिता मरे, उनले गएर अर्को
जन्म लिए, अब रोएर के हुन्छ? साक्षी भएर देख्नुछ। यो ड्रामा हो, यसमा रुने आवश्यकता छैन। गृहस्थ
व्यवहारमा त रहनु छ। अम्मा मरे तो भी हलुआ खाओ, बीबी मरे तो भी हलुआ खाओ। यो उनीहरूको
लागि हो जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्। तिमी अवस्था यस्तो हुनु पर्छ जो केही पनि दुःख नहोस्।
बेहदको बाबालाई याद गरिरहनु छ। यति अडोल अवस्था हुनु पर्छ जसरी अंगदलाई रावणले हल्लाउन
सकेन। माया धेरै जबर्जस्त छ। तिमी स्थिर रहन्छौ। मायाको जति तुफान लागे पनि, डन्ट केयर, घबराउनु
छैन, हैरान हुनु छैन। पुरुषार्थ गरेर अवस्था जमाउनु छ। कुरा त राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। तिमी
सम्झन्छौ— हामी पार्वतीहरू हौं, शिवबाबा अमरकथा सुनाउनु हुन्छ। अमरलोकमा आदि-मध्य-अन्त
सुख छ। यस मृत्युलोकमा त आदि-मध्य-अन्त दुःख नै दुःख छ। पर्व आदि सबै यस समयका हुन्।
लक्ष्मी-नारायण आदिका कुनै पर्व हुँदैनन्। उनीहरूले के सेवा गर्छन्। तिमी ब्राह्मणले धेरै सेवा गर्छौं।
देवताहरूको आत्मालाई समाजसेवी भनिदैन— न जिस्मानी, न रूहानी। तिमी हौ रूहानी-जिस्मानी डबल
सोसल वर्कर।

२०७५ भाद्र १५ शुक्रबार ३१-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 मनुष्यहरूलाई नष्टोमोहा बन्नमा मेहनत लाग्छ किनकि उनीहरू सँग कुनै लक्ष्य उद्देश्य छैन। यहाँ त
 तिमीलाई प्राप्ति धेरै छ त्यसैले धेरै नष्टोमोहा हुनुपर्‍यो नि। एक बाबा सँग योग लगाउनु छ— बाबा, ओ
 मीठे-मीठे बाबा, हजुरलाई हामीले पूरा चिनिसकेका छौं, पहिले त केवल भन्नमात्र गड फादर भन्थ्यौं,
 अहिले त हजुर आउनु भएको छ फेरि स्वर्गको राजाई दिन, यो कलियुग त चिहान हुनेवाला छ त्यसैले
 हामीले यसलाई किन याद गर्ने। बाबा भन्नुहुन्छ— यस कब्रिस्तानमा, गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि मलाई
 याद गर। यो धेरै सहज छ। जसरी भक्तिमार्गमा कृष्णको पूजा गरिरहन्छन्, बुद्धि घर धन्धामा गइरहन्छ।
 मनको घोडा कहाँ कहाँ भागिरहन्छ, तातो तावाजस्तै। बाबा भन्नुहुन्छ— शरीर निर्वाह गर्दा-गर्दै बुद्धिको
 योग म सँग लगाऊ। मेरो यादबाट तिमीलाई धेरै प्राप्ति हुन्छ। अरू सबैबाट त अल्पकालको प्राप्ति
 हुन्छ। कति नवधा भक्ति गर्‍यो, अच्छा, फेरि के भयो? साक्षात्कार गर्‍यो, बस्। मुक्ति-जीवन मुक्ति त
 मिलेन। अब बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी २१ जन्मको लागि विश्वको मालिक बन्छौ। स्वर्गमा गर्भ पनि महल
 हुन्छ। यहाँ त गर्भ जेल छ। कृष्ण जन्माष्टमी आदिको तिमीलाई केही पनि मान्नु, गर्नु छैन। तिमीलाई मात्र
 सम्झनु छ— कृष्णको जन्म कहिले भयो? कृष्ण अहिले कहाँ छन्। तिमीलाई थाहा छ— अहिले हामी
 कृष्णपुरीको मालिक बन्नको लागि पढिरहेका छौं। बाबाको पासमा बसेका छौं। बाबालाई हात जोडेर
 बस्छौ र? शिक्षकले पढाउँछन् भने के उनलाई हात जोडेर बस्नु पर्छ र? महिमा गर्नु पर्छ र? शिक्षक सँग
 त पढ्नु छ। बच्चाहरू बुवालाई घरी-घरी हात जोड्छन् र? यस समय तिमी घरमा छौ। तिमीलाई
 महसुसता आउँछ— उहाँ बाबा पनि हुनु हुन्छ, पतित-पावन पनि हुनु हुन्छ। यस समय ५ विकारको ग्रहण
 लागेको कारण तिमी बिलकुलै काला बनेका छौ। ५ विकारले कालो बनाइदिएको छ। सत्ययुगमा
 तिमीहरू गोरा सुन्दर थियौ, अहिले श्याम छौ। श्रीकृष्ण सुन्दर थिए, अहिले श्याम छन्। कति पटक श्याम
 र सुन्दर बने! कंसपुरी नै कृष्णपुरी बन्छ। कृष्णपुरी फेरि कंसपुरी बन्छ।

तिमी आत्माहरू नै त ब्रह्माण्डका रहनेवाला हो। ब्रह्म तत्त्व भनिन्छ। अहम् ब्रह्म भन्नु पनि भ्रम हो। तिमी
 ब्रह्माण्डको मालिक हो। तिम्रो सिंहासन ब्रह्माण्ड हो। बाबा भन्नुहुन्छ— म त ब्रह्माण्डको मालिक हुँ नै।
 तिमी आत्माहरू पनि भन्दछौ— हाम्रो देश वास्तवमा ब्रह्माण्ड हो। वहाँ तिम्रो आत्माहरू पवित्र छन्। तिमी
 ब्रह्माण्डको मालिक हो भने फेरि विश्वको पनि मालिक हो। म त केवल ब्रह्माण्डको नै मालिक हुँ। मलाई
 यस पुरानो तनमा आउनु पर्छ, जसले पूरा ८४ जन्म लिएका छन्। बच्चाहरूले मुरली राम्रो सँग ५-६
 पटक पढ्नु वा सुन्नु पर्छ तबमात्र बुद्धिमा बस्नेछ र खुशीको पारा चढ्नेछ। मायाले घरी-घरी याद
 भुलाइदिन्छ। यसमा कुनै हठ आदि गर्ने कुरा छैन। फुर्सद मिल्यो, अच्छा, बाबालाई याद गर्नु छ,
 कछुवाले जस्तै। सबै भन्दा राम्रो हो— अमृतबेलाको समय। त्यसको असर सारा दिन रहन्छ। यो पनि
 बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— पहिला बाबालाई खुवाएर फेरि खानु छ। शिवबाबाको यज्ञबाट खान्छौ
 त्यसैले पहिला उहाँलाई भोग लगाउनु पर्छ। यो सबै सूक्ष्मवतनमा साक्षात्कार हुन्छ। ड्रामामा निश्चित छ।
 तिमीले भोग लगाउनु छ शिवबाबालाई। उहाँ त निराकार हुनु हुन्छ। देवताको लागि गायन छ पनि—
 उनीहरूलाई ब्रह्मा भोजनको आशा थियो किनकि तिमी ब्रह्मा भोजन खाएर ब्राह्मणबाट देवता बन्छौ।
 सूक्ष्मवतनमा देवताहरू आउँछन्, सभा (महफिल) लाग्छ, यो सबै खेल-पाल हो। अच्छा—

२०७५ भाद्र १५ शुक्रवार ३१-०८-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बुद्धिमा पूरा लक्ष्य-उद्देश्य राखेर नष्टोमोहा बन्नु छ। यस कब्रिस्तानलाई भुलेर बाबालाई याद गर्नु छ। रूहानी जिस्मानी सेवा गर्नु छ।
- २) खुवाउने बाबालाई खुवाएर फेरि खानु छ। अमृतबेलाको समय राम्रो हुन्छ, त्यसैले त्यस समय उठेर बाबालाई याद गर्नु छ। ५-६ पटक अवश्य मुरली सुन्नु वा पढ्नु छ।

वरदानः— आत्मिक नशाद्वारा दुःख-अशान्तिको नाम निशानलाई समाप्त गर्ने सर्व प्राप्ति स्वरूप भव

आत्मिक नशामा रहनु अर्थात् हिंङ्दा-डुल्दा आत्मालाई देख्ने वा आत्म-अभिमानि रहनु हो। यस नशामा रहनाले सर्व प्राप्तिको अनुभव हुन्छ। प्राप्ति स्वरूप, आत्मिक नशामा रहने आत्माको सबै दुःख दूर हुन्छ। दुःख-अशान्तिको नाम निशान पनि रहँदैन किनकि दुःख र अशान्तिको उत्पत्ति अपवित्रताबाट हुन्छ। जहाँ अपवित्रता छैन त्यहाँ दुःख अशान्ति कहाँबाट आउँछ! जुन पावन आत्माहरू छन् उनीहरूको पासमा सुख र शान्ति स्वतः नै हुन्छ।

स्लोगनः— जो सदैव एकको लगनमा मगन रहन्छ, ऊ नै निर्विघ्न हुन्छ।